

SETMANARI IL·L·STRAT DE LITERATURA NOVA I ANUNCI

Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

10 CÈNTIMS

SURT LOS DISSAPTES

10 CÈNTIMS

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
Fora ciutat. 2Los suscriptores del interior reben
las obras del folletí encuader-
nadas.

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:

Carrer de las Cabras, 13, según.
Bussó á la escala.

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent. . . . 10 cts.

» extraordinari. . . 15 »

Los números atrassats son al ma-
teix preu y sense folletí.

A. Pin y Soler

Ocupa entre 'ls novel·listas
catalans molt bon lloch lo seu
nom.Una sèrie composta de tres
novelas, «La familia dels Gar-
rigas», «Jaume» y «Niobe», es la
seva més important y casi po-
driam dirne única obra d'
aquest gènere; y ab sa publica-
ció va fer concebir esperansas
als amichs de las bonas lletres.Narra ab vigor, los personat-
jes dels seus llibres, los més
d'ells viuen de veras y las
peripecias de la trama interes-
san de debó al llegidor. Es Pin
un autor que á produhir més,
esmenaria alguns defectes de
forma que son fills en gran
part de la falta de práctica y
d'oures opinions. Es novelista
per temperament, y molt te-
guanyat possehint las facultats
naturals que l'adornan. Fa jatamps que no ha donat llibres á la estampa, podentse
dir que abandoná la novela per lo drama.La primera de sas obras dramáticas, fou «Sogra y
Nora» producció fina y que feu entreveurer un bon
autor en perspectiva, essent celebrat y aplaudit molt lo
seu estrenoEn las obras posteriors com «La viudeta» y «La tia
Tecleta» ja se 'ns presenta inferior en mèrits fins arri-
bar á «La Sirena» en qual drama hi campeja una mica
de tot; escenas de gran mestre y passos descuidadis-
sims, alternat ab quadros pesats pera una representa-
ció teatral, pero d'hermosa brodadura pera un capítol
de llibre.També en lo teatro hem dei-
xat de veurer figurar lo nom
del Sr. Pin y Soler.Podent conservar bé la repu-
tació del nom que ab tanta
rapidesa guanyá, com es que
sembla s'hagi eclipsat aquest
autor, cuan estava á lo millor
de produhir?L'ingeni y talent de que
havia donat probas, no pot
estar agotat, y temps hi há
pera que desde l'últim estre-
no, la seva activitat s'hagi
ocupat en novas obras. No será
donchs estrany que aviat pu-
guém de nou saborejar l'ex-
quisit fruyt del seu treball, en
cualsevulla dels gèneros litera-
ris que ab tanta de habilitat
maneja.Com es un de nostres bons
escriptors y de personalitat
ben marcada, lo seu retrato no
podia faltar en la galeria que
LO TEATRO REGIONAL publica.

S. B.

TEATRO CATALÁ

ROE

LO COR Y L'ÁNIMA.—Drama en tres actes y en vers, origi-
nal de D. Francisco Godo. Estrenat la nit del 13 actual
en lo teatro de Romea.Te per objecte la téssis del nou drama pintar la
lluyta de la passió amorosa y del deber religiós en lo

inocent cor d'una noya á la qual las vicissituds de la vida han dut á professar com á germana de caritat.

Lo desenrotlló del plan dramàtic, está plagat de inverossimilituts que crean á cada pas situacions falsas, no despertant de consegüent aquell interès que naix de la proximitat á lo real, base indispensable avuy en tota obra sèria.

Lo Sr. Godó, ha escrit un drama candorós que hauria fet las delicias del públich del any 1860, pero que al d'ara no l'atràu perque busca en los espectacles teatrals emocions molt diverses de las que hi anaban á sentir los nostres pares.

La versificació es fluída, pero en molts cassos lo llenguatge no es tot lo castís que deuria, en una obra en la qual ell podria ser l'únic adorno, donchs que 's presta á lluhir' per los monòlechs en que abunda.

Ara, després de fer constar lo anterior, lo drama dins la situació convencional en que gira, te algo de bonich, tal com la relació de Aurora en l'acte segon.

Los efectes dramàtics y sobre tot los de final d'acte depotan enginy en son autor, mes apesir d'aixó no resultan grandiosos ni conmovedors.

Lo teatro estaba mitjanament concorregut y la obra fou aplaudida algunas vegadas, essent eridat l'autor á las taulas.

Los actors van portarse bé, essent de alabar l'estudi que fa lo senyor Labastida del seu paper, per la voluntat que mostra en lo domini del llenguatge catalá.

J. BRÚ.

PER CONTRADICCIO.—Comedia en un acte, en vers, original de D. Joseph Pont y Espasa. Estrenada la tarde del 15 en lo Teatro Ateneo de Sant Martí de Provensals.

La jove autor d'aquesta obreta ha demostrat ab ella possehir bonas qualitats pera lo género còmic. Basada l'acció principal, en un tipo que sempre ha de dur la contraria á tot, se desarrolla be, interessa y sab trovar surtidas justas que mantenen la hilaritat del espectador. Com se desprèn de lo dit, l'obra agradá molt, essent l'autor demanat ab insistencia. La execució resultá bona, per lo que citarem en lo primer terme, á la simpática dama jove, senyora Oliva qu'está dotada de estimabls condicions pera l'art escénich y cumpiren també ayrosament son comés los senyors Rusana, Franci y Abelló.

ELLA Y ELL EN LO PARCH.—Diàlech en vers, original de D. Pere Reig y Fiol. Estrenat la nit del 16 en lo Teatro Romea.

Demostra l'autor en aquesta sencilla obreta lo que indicarem ab motiu de sa anterior obra «La serp de la gelosia», aixó, es notárseli facilitat pera lo género còmic. Facilment versificada y contenint graciosas surtidas siguié escoltada ab gust y celebrada ab aplauso per la concurrencia qu'era numerosa ab motiu de celebrar son benefici lo popular actor senyor Fuentes.

UN ASSALT.—Comedia en un acte, en prosa, original de D. Artur Carreras. Estrenada en la mateixa nit y teatro que l'anterior.

Encare que la novetat del assumpto es poca, te algunes escenas molt entretingudas per los xistes que l'autor posa en boca dels personatges pera quin mérit demostra facilitat.

Agradá al públich que aplaudi al final demanant al autor.

La execussió siguié bona.

MISS LILA.—Comedia en un acte, en vers, original de don Alfons Marxuach. Estrenada en igual nit y teatro que las anteriors.

Ben versificada, acció moguda y xistes intencionats es lo que 's recomana de aquesta comedia per quin mo-

tiu se sosté ab agrado fins á la meytat, pero desde ella al final pert aquesta qualitat per la complicació de la trama posant sovint en confusió al espectador.

Sigüé aplaudida y demanat l'autor.

La execució mitjana. Los actors tot sovint encallant se al mitx del fang.

J. X. P.

DEL NATURAL

Un tenorio degenerat.

L' HIMNE SUBLIM (1)

La flor d'admetller, catifa la terra;
lo sol, ja desfà la boyra d'hivern,
Piulejan las aus;—verdeja la serra;...
tot canta á l'Etern.

Del bosch las remors,—despertan joyosas;
rondina l'oreig—pels salzers jugant.
Tartost es de jorn—reflan alosas
y tot va cantant.

Lo riu, adormit per entre jonqueras
mormola suar.—seguint son camí.
Las canyas, xiulant,—brandejan lleugeras,
tot canta, á la fi.

Bandadas d'aucell—desclou la Natura;
lo sol, ab sos raigs,—li tira petóns.
Reïrotan mil flors;—tot es ja ventura;
tot canta cançons.

Com regna l'amor,—per tot hi ha parella;
com tot es esplay,—tot ayma en qu'est temps
Los flayres, lo vent,—lo blat, la rosella;...
y tot canta ensemps.

Y embaucan l'esprit—la llum d'eixos dias,
ponsellas y flors,—fontadas, saltants;
bellesas per tot;—per tot armonias,
per tot sempre cants.

¡Oh idili sublim—oh joya encisera!
Com es que tot l'any—no regnas així?
Perqué á la Tardó,—tant goig, Primavera,
tant cant, tindrà fi?...

J. CONANGLA FONTANILLES

(1) Del llibre «Esporguins» próxim á publicarse.

EN BOVI

—Que diuen, ¿ahont vaig tan cremat? ¿Ahont tinc d'anar? cap a Roma. Aquets dias al Parque no s' parlava d'altre cosa!

ILLADRE!

Era la época en que pretenia esser l' amant de la hermosa jove protegida dels meus pares, la que tenia un caràcter extraordinàriament enigmàtic. Enrahonava ab estil misteriós, feya secrets dels més insignificants actes de la vida y era molt amiga de que se la sollicités.

Tot aixó demostrat per dos ulls hermosíssims, de tó angelical y tal divinitat d'expressió, que jo no tenia suficient valor de reflexionar referent á la singularitat del seu caràcter. L' estimava tant que per no darli cap pesar no n' hi parlava may, passant nits senceras devant la porta del seu cuarto pensant «qu' ella vivia allà dins.»

No sabia allavors si m' estimava: sempre refugia respondrem sobre aquest punt, escusantse ab lo que desti-nessin los meus pares, á qui confiaba lo seu porvenir. Si jo insistia molt ab que 'ls meus pares consentirían nostres amors, acababa generalment per respondrem «que no podia dirhi res, que no sentia per mi cap antipatia, pero aixó, per ella, no era suficient pera determinarla á contraure matrimoni». E inutilment jo sum-plecava, inutilment provaba enmourer son enigmàtic cor.

* *

Una nit que pensava tristament en aquestas cosas, sol en lo jardí, vaig sentir soroll desusat dins las habitaciones ahont s' hi celebrava una festa. Entro al saló. Tothom s' agitaba en gran desordre, los convidats estavan consternats, los amichs turbats y commoguts, y la senyora marquesa Bonesgüart, extraordinàriament pàlida y tremolosa.

—Qué ha passat? vaig demanar.

Varen explicarme que havian robat las alhajas de la marquesa Bonesgüart, un recort de familia, ab diamants de gran valor, y que acababan de reunir á tots los criats en una sala vehina, y que s' anava á procedir á un registre en tota regla. Lo senyor Bernet, lo de més edat, era unánimament designat pera dirigir la delicada operació. Sa primera proposició sigué que tothom s' hi havia de sotmetrer, encare mes, s' oferí espontáneament á esser escorcollat. Lo més xocant de la cosa es que ningú protestá, y se convingué que á més dels criats, todas las personas presents sufririan l' exámen.

* * *

Lo senyor Bernet, acompanyat de dos testimonis comensá lo registre als criats. Aviat vaig entrar en meditacions sobre la estranya aventura. Estava ab la mirada en terra, cuan vaig sentirme que 'm tocavan lo brás. Aixeco 'l cap y veig á ma estimada, mirantme ab expressió suplicant. Estavam en un recó del saló, podiam per lo tant parlar ab tó natural sense que ningú 'ns sentís. Ella murmurá baixet:

—Si m' estimas, fes per manera que 't registrin dels primers... Arreglat per venir devant meu y recullir dissimuladament, per radera, l' objecte que 't donaré.

La sang se 'm glassá. L' incident insignificant se transformava en un incident terrible. No sabia qué pensar. Mirant á la hermosa, ab angouxa, esforsantme á sonriure, vaig contestar:

—Ho faré com desitjas!

Me tremolavan las camas, se 'm secá la boca. Lo sentiment que sentia era d' aquells que no s' esplican. Era una amargura estranya y una voluptuositat de la confidencia demostrada per la meua demandant. M' es-forsava per un cantó á sentir despreci pera qui cometia tal acció, pero, l' amor batia ardorós, creixent, avas-sallador dintre 'l pit. Vaig comprendre en un moment com la divina hermosura pot amagar un' ànima envi-lida, y com pot respectársela en lo deshonor y cent altres cosas ahont se barrejavan lo fervor amorós y 'l despreci sens limits, lo desitx noble y 'l pervers.....

Maria sigué la que torná á moure 'ls llavis, se con-servava entre indiferenta y orgullosa.

—Be tardan prou! digué de cop ab alta veu.

—Lo senyor Bernet vol cumplir be! exclamá un.

Torná á regnar lo silenci, la excitació nerviosa creixia per moments y fins se respirava ab pena. Tothom esta-va impacient. Vingué 'l moment temut, lo registre dels criats havia terminat, se obrí la porta, entrant lo vell y 'ls dos testimonis.

Bategava lo meu cor ab forsa irreprimible; me sentia desvaneixer. Pero, dominant ma turbació, carregant la veu, vaig demanar esser registrat primer.

Lo senyor Bernet sonrigué de lo que considerá com una demostració de ignocencia y procedí molt metódi-cament al meu exámen. Vaig enrogirme, vaig palideixer, sense que ningú se 'n dongués per extranyat. Quan hagué terminat vaig recular dos ó tres passas enra-dera, trovantme al devant ab Maria. Abaixá lo seu vano y allargá un objecte ab dissimulo igual, al que jo vaig procurar per agafarlo y ferlo desaparèixer dintre una butxaca del meu vestit. Després, vaig recollarme al sócol de una estàtua procurant posarme al abrich de tota sospita...

* *

Entretant, creixia la meua excitació, sentia pesar la cosa, jo duga lo crim. Maria vingué ahont era, ab pas ondulós, y donantme una mirada de gratitut que m' avergonyí, me digué, ab veu baixa pero imperativa:

—M' estimas encare?

Sens vacilar, vaig respondre ab fermesa:

—Sí.

—Ab tot y lo que hi fet?

—Ab tot y lo que has fet!

—Y 't casarás ab mi?

—Tant aviat com vulguis.

Me doná una mirada més carinyosa encare, més ex-pressiva. Vaig conèixer la voluntat de la dona, per damunt de tota lley humana ó natural, cuant sent los elluvis de la generositat contra lo que res fá prevalei-xer. Vaig sentirme orgullosament felís de la trista aven-tura y no podia ofegar aquesta ditxa que 'm reptoxava, per esser deguda á un fet vergonyós.

Mentres lluytava contra jo mateix, se sentiren grans esclamacions en lo saló del costat, y vejerem sortirne lo senyor Bernet portant agafat estretament á un indi-

viduo que resultà ésser un desconegut que s' havia introduït a la casa pera cometre 'l robó.

—Senyors, tenim las alhajas y al culpable!—digué 'l senyor Bernet eridant.

No vaig tenir més temps que sentir tals paraulas y veurer la cara livida del culpable, quan Maria agafautme la mà me diriji al jardí. Allí, trayent de ma butxaca las flors embolicadas que m' havia donat, posá sos llavis damunt dels meus y murmurá.

—La lladra t' adora!

—Oh, estimada meva, misteriós cor de dona que robantme 'l meu, vas fer ma ditxa, vida de ma vida, aquells minuts d' angouxa, de dupte y de sumissió devant ta falta, han sigut contínuament recompensats entre deliciosas caricias, é inagotables besos d' amor!

—Tras. per J. XIMENO

UNA PONCELLETA

CARTA DE MADRID

La última obra del eximí dramaturg don Joseph Echegaray, estrenada en lo coliseo de la Comedia per la companyia d' en Mario, fou un fracàs que ningú se 'l esperaba.

Lo dia del estreno de *La rencorosa*, la gent de lletres, los amichs del autor y aquell públich fanàtich per la dramática d' Echegaray, ompliren de gom a gom la sala d' espectacles, pagantse las localitats á preus tant elevats qu' es vengueren algunas butacas al preu de cuarenta pessets cada una. No 'ns faltaria mes, sino que després d' aquest excésdeyan los pagáns, la obra no fos bona. Y efectivament *La rencorosa* á pesar d' ésser un engendro d' Echegaray y per alló de *Aliquando bonus dormitat Homerus* tingué que retirasse tot seguit de la escena, debent la pau ab que s' acabá l' o' ra la primera nit, al respecte que inspira la personalitat del autor, de *Mariana*. No 'm será possible emetre ma pobre opinió respecte de dita obra, perquè no habentme trobat á Madrid lo dia del estreno, no m' ha sigut possible véuerla posteriorment. La crítica imparcial, acusant al públich d' i. grat per lo desaire donat á tant conspicuo dramaturg, diu que si la obra té aquells grans defectes fills de la inteligencia, ja que tractantse d' Echegaray, no poden serho de la ignorancia, té també trossos d' exquisida bellesa y no perquè l' públich estés malhumorat per la materialitat del excés de preu, habia d' oblidar los mérits contrets per l' autor, essent mes sever y exigent, que de costum.

La temporada teatral ha donat fi per los autors d'

obras serias en los teatros de primer ordre y l' estrangerisme té invadits aquells llocs. En la «Princesa» hi actua la companyia d' opereta francesa de Madame Montbazon, l' *Español* ha tancat resoltament sas portas y en la *Comedia* la companyia italiana de Novelli ha emprés ja fà dias sas tascas artísticas. Si tractaba de fer un pàralclo sobre 'l favor qu' han merescut abduas companyias del públich madrileny, pobre seria la opinió que 's formaria de son gust artístich y de sa cultura. Mes altre cosa no 'm cal dir sino que la companyia francesa de Madame Marie, logra omplenar diariament lo teatro ab obras trivials y no de tant recomalable moral, cuant las pantorrillas de las actrius, son las protagonistas de son pornogràfich repertori: y lo *cancan* s' accepta com la part més honesta de sos cuadros. Marie Montbazon no ha anunciat encare en los cartells lo dia que en sa cancanesca dansa, farà l' *grand écarté* pero sos devots, que beuen en la font marc, ja saben officiosament lo dia d' aquest aconceixement y 's congregarán ab lo goig dels *grands amateurs* de las formas plásticas y de las delicadesas de la estética... del cos humá.

Mentres en la *Princesa* lo triomf de las pantorrillas es un fet, en la *Comedia*, 'l gran actor Novelli lluita ab la ausencia del auditori y ab la indiferencia d' aquella part de públich que per sa ilustració debia acudir á rendir homenatge d' admiració al art. Las obras de prestigi que hasta avuy nos ha donat á coneixer y que mes han agradat al reduhit nombre d' espectadors que admiran al gran artist, son per ordre cronològich, *La bistetica domata* de Shakespeare, *Mare é cielo* de Guimerá y *Otello* del primer. En aquestas obras de prova, que los relatos de las passions forman lo nus principal de l' acció, s' ha pogut admirar y apreciar lo talent d' aquesta celebrat italiana. En *Mare é cielo* nos ha sorprés la riqueza de permenors y d' escenas mudas ab que broda Novelli aquella tragedia catalana y no sería aventurar molt mos pronóstichs si digués que aquesta obra ha despertat lo gust del públich y que la popularitat del actor comensa ab l' estreno de dita producció.

A. B.

Anyorament

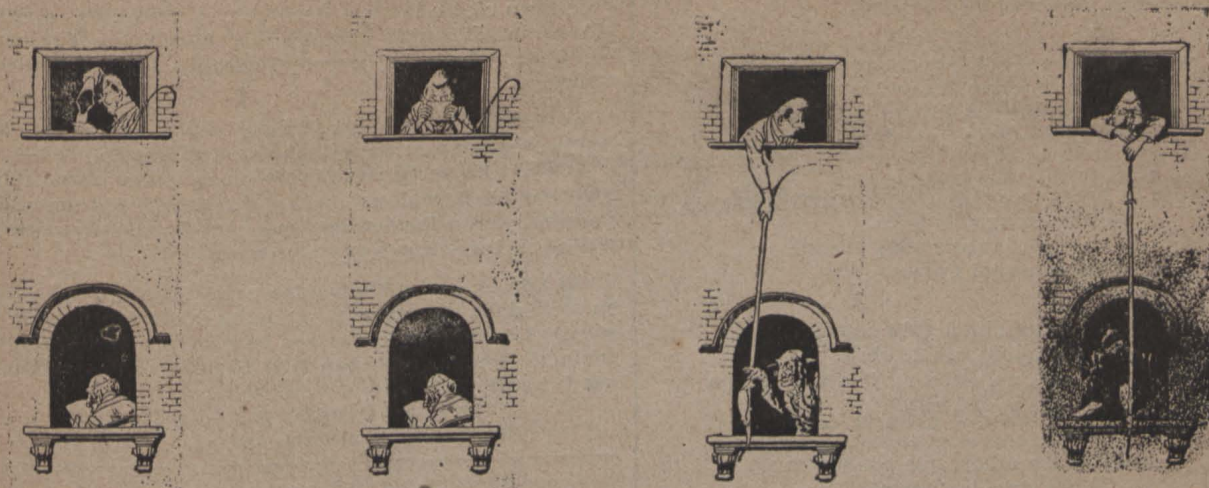
Anyora del bosch las galas
Trista, la preciosa aucella,
Cuan l' hivern cruel y terrible
Tot ho refreda.

Anyora á la flor preciosa
Ab qui juga y s' alimenta
La papallona festiva
Cuan lo fret regna.

Anyora trista la mare
Lo fillet cuan jay! per sempre
Troba fret lo lit ahont antes
Son fillet jeya.

Peno jo y també m' anyoro
Cuan de ta mirada encesa
No sento 'l foch que 'm don vida
Y que m' alenta.

JOSEPH ESCACHS Y VIVED

ENTRE VEHINS

LO PODER DEL COR

Jo 't cridaré ab la vèu que ix de mos llavis;
mon cant la lènsarà,
lo vent se la endurà....
No sentirás la vèu que ix de mos llavis;
lo cor t'eu no la ourà.

Jo 't cridaré ab la vèu que ix de ma ploma
la lletra 't cridarà,
lo temps la enterrarà...
No sentirás la vèu que ix de ma ploma;
lo cor t'eu no la ourà.

Jo 't cridaré ab la vèu de ma riquesa;
l'or t'anomenarà.
Amor l'ofegarà....
No sentirás la vèu de ma riquesa;
lo cor t'eu no la ourà.

Jo 't cridaré ab mon cor; á mils vegadas
ton nom pronunciarà,
fins que més no podrà....
Escollant una sols de mil vegadas,
ton cor me sentirà.

JOSEPH BARBANY.

SERVEY DE HORA

SANS.—Diumenge se despedí la companya del senyor Nieto, que ha fet una brillant campanya. La funció d'aquet dia tingué, com de costum, molt bon desemenyo, distingintse molt lo senyor Molgosa en la obreta «De Pelagalls á Barcelona».

Avuy en lo teatro Pacto Fraternal tindrà lloch en una escullida funció, lo benefici del intelligent director don Antón Magriñá.—N.

SANT MARTÍ DE PROVENSALES.—En la funció que s'estrenà la comedia «Per contradicció» y que ressenyem en la secció corresponent, se representà ademés la pessa «Una calaverada» terminant ab una pantomima en la que s'hi distingiren los aficionats Ribas, Ramón y Company.—B.

BADALONA.—En lo Teatro Badalonés dissapte pasat al vespre se posaren en escena ab bon desemenyo las obras «Sota, caball y rey» y «Tres y la María sola».—P.

GRANOLLES.—En lo teatro del «Casino de Granollers» va tenir lloch diumenge últim per la nit, per la companya que dirigeix D. Enrich Esplugas, una representació de sarsuela posantse en escena duas de castellanas y «Un músich de regiment» del senyors Pous y Ayné.

A escepció del senyor Esplugas y Pruna, todas las demás parts val mes *non ragionar di lor*.

L'autor del monólech «Servius» D. Joan Vidal y Imbert, está en la actualitat escrivint un drama en un acte pera posarlo en escena en un dels teatros de Granollers ó de aquesta capital. Tenim molt bonas noticias de la obra del senyor Vidal Imbert. Desitjem al autor, que cada dia aumenti mes la afició de escriure pel teatro».—C.

SACRILEGI!

A vora del altar, genolls en terra
m'estava jo, ¿recordas?
Tu enfront de mi... lo sacerdot alsava
la sancrossanta Forma.

Del temple per las naus recuperia
l'armonia de l'orga
y un coro de veus tendres, d'antansa,
ressonava en las vol'as.

Tot misticisme, tot amor, tot vida
delicia, esplay y joya,
tot en lo nostre entorn semblava dirnos
—¡Aquesta es vostra gloria!

¡Que be ho recordo tot!... ho pintaria;
s'aixecava la Forma
y jo sentia sols los tochs que dava
l'escolá allá á la vora.

Pero mon pensament torbat tenia,
ma mirada amorosa

en lloch de dirigir-se á Deu, donantli
de una oració la mostra,

vers tu, llisquenta, ab por se dirigia,
per tu mon cor ab forsa
bategava sotmés al pit que 'l tanca,
y 'l pensament ¡oh donal,

per tu bregava fort, sens recordarse
de Deu en aquell' hora,
ni que lo sacerdot aixequés místich
la sacrossanta Forma.

Si per tu un sacrilegi vaig cometre
de pensament, no d' obra,
dóm al menys un conhort; l' amor mitiga
las penas pecadoras.

¡Dónam lo teu amor, que per ser verge
y sant y pur, las portas
m' obrirá tot seguit del cel, y espero
que ma culpa absoldrá, Deu, en sa gl'ória!

J. AYNÉ RABELL.

A ROMA

—Ay senyor, per fi veuré 'l papa. La mamá no va ense-
nyarmel may!

TEATROS LOCALES

LICEO.—Continuan ab éxit en lo gran teatro las re-
presentacions del bonich ball «Coppelia.»

ROMEA.—Ab motiu de las funcions de benefici que
quedan á fer, son numerosos los estrenos que tenen
lloch setmanaln-ent. Vegis en la secció corresponent
los que han tingut lloch aqets ultims días.

TIVOLI.—La sarsuela «El Angel Guardian» si bé no
's recomana per la novetat de la trama, te prou interés
y 's presta á lo variat género de música ja dramática ó
alegre a) que han omplert sa part los Mtres. Brull y
Nieto. L' istil de l' obra en conjunt, peca de anticuat.

La presentació de «El Angel Guardian» ha sigut

rumbosa com s' acostuma al Tivoli: riqueza de vestuari
y de gran efecte las tres decoracions novas. La execu-
ció esmeradissima, distingintshi las tiples Pretel y
Martínez, y bona la direcció á cárrech del Mtre. Perez
Cabrero.

ELDORADO.—A rahó de á plé diari, se donan las
representacions en aquest favorecut teatro, degut á
l' éxit de «La verbena de la Paloma» quina obra anirá
á veurer tot Barcelona, tornant á repetir la inmensa
majoría, ja que las bellasas que conté, van saborejantse
millor en las successivas representacions.

GRANVIA.—«La Homicida» es un drama que abunda
en situaciones interessants y quina traducció deguda al
senyor Laguia, per lo que pot apreciarse de sa repre-
sentació, sembla estar ben feta. Sigué aplaudit y dema-
nat l' autor.

LABRUGUERA.

Marineresca

No cal que m' ho diguís, Bel,
entre tu y jo hi ha un canal
mes boirós que 'l de la Manxa,
mes frestech que lo mar gran.

Ma pobresa 'l profundi a,
lo aixampla la vanitat
de tos pares que ab don Panxo
se proposan maridart.

Si 'm diguessen:—En ton bussi
vesten á Madagascar,
á Ceylan ó al Polo Nort,
respondria, encoratjat:

— Si quan torni 'm deu la noya,
desseguida me 'n hi vaig,
Pero ¡cal no fan lo pes,
d' aquest mon en lo mercat;

la honra mes acrisolada,
ni l' amor mes pur y lleal;
y jo que per tu faria
viatge tan arriscat

en ton port, per mes que bregui,
no hi podré fondejar may:
perque nit y dia 'l guardan
interés y vanitat;

que son baixells formidables
que no parlamentarán,
si ab talegas d' or y plata
no se 'ls pot ametrallar.

JOSEPH CORTILS Y VIETA

Precosital artistica

NIUS

Al mitj le ton finestral
han fet niu las aurenetas
y ab alegroy xerroteig
van cantant la ditxa seva
Jo, qu' ho veig embadalit,
nostra amor recordo, nena,
y ab ma fantasia oviro

lo jorn de no-tra gran festa.
Veig qu', per l' amor lligats,
farém un niu ab tendresa,
y en ell la ditxa tindrém
com tenen lis aurenetas.

PRÓSPER GANDARA

A ROMA

Prou ab gust hi hauria anat
si 'l pare m' hi hagués portat.

ben dur aquest nom per no haver tingut precedent dintre sa classe. Tal serà ab motiu de publicar lo bonich monòlech «Xerraire!» original del popular actor y autor cómic D. Joaquim Montero, estrenat ab gran aplauso en la present temporada en lo teatro Granvia.

Lo número serà extraordinari, folletí de 16 PLANAS! en lo que hi anirà tota l' obra. De manera que per QUINZE CÈNTIMS! se obtindrà lo periódich y una obreta que després per separat costará dos rals.

Per lo tant, ja ho saben; dissapte vinent procurin comprarlo aviat, que no 's dongués lo cas de quedar-se sense.

—A Puerto Rico ha sigut objecte d' una gran ovació en la nit del seu benefici lo conegut barítono català D. Pere Ventura. Sigué obsequiat ab valiosos regals quin freu material se calcula en quatre mil pessetas.

—A fi de poguer terminar l' actual temporada, la Empresa del teatro Liceo ha demanat una subvenció al juntament.

—Tenim molt bonas noticias de una obreta en un acte que D. Abelardo Coma arregla á la escena catalana. Porta per titol «Lo retorn d' en Pere Roch» y vá dedicada á D. Ernest Soler de las Casas, per esser aquesta obreta la segona part de «Bon Jan qui paga» que dit senyor Soler arreglá, senti o constar aixís, á la escena catalana.

—Se na posat á la venda al preu de un ral lo bonich monòlech de D. Pere Reig y Fiol «Ella y Ell en lo Parch.» Poden dirigir-se las demandas á l' Administració d' aquest periódich.

—Dilluns vinent en lo teatro Romea s' estrenarán las obras en un acte «Fet y pastat» y «L' indult.»

—La premsa de Montecarlo fa grans elogis de M. Queyla, nou tenor que ha debutat en lo teatro de la Opera.

—En la Societat Petit Gayarre demà diumenge se posarán en escena las obras «¡Tenorios!» y «Un bon debut.» La funció es á benefici de D. Pere Carreras.

—La companyia Regional donará una funció demà diumenge per la tarde en lo Foment Regional de Sant Martí de Provensals, posant en escena las obras «La Colometa», «Una calaverada», «Un beneit del cabàs» y «Lo pronunciament.»

ROMAS

Ab lo folletí d' avuy acaba la publicació de la comedia «La Tornaboda.»

En lo número vinent se oferirá una novetat que pot

—En la primera quinzena de Maig vinent, tornarem a tenir en nostra ciutat al eminent Novellí junt ab sa companyia.

Avants d' embarcarse pera América ahont està contractat, donará una curta serie de funcions en lo teatro Lirich y á mes d' altres obras novas estrenará «l' ànima morta» de Angel Guimerá.

CUL DE SACH

Entre músichs.

—Noy, ahí tocant «El duo de l' Africana» vaig reventà 'l bombo.

—Sí qu' ho sento.

—Cristina, quin oïdo! Va ser ahí vespre y encara ho sents?

ENIGMAS

GEROGLÍFICH

×
 K N
 T
 I I V
 R D
 I

REY DE CASA

TARGETA

LOLA MACA

SANS

Combinar lo titol de una comedia.

JAUME TORRES.

La solució al número pròxim.

Solució del núm. 114

XARADA.—Bor-das.

Correspondencia

Jaume Parnell: se ha dit de sobras.—Agustí B. Casas: anirà la mes curta.—J. Gonsalez, F. Santos, R. Dalmau etc., etcètera; no pot esser, ja es publicada y se ven per tot arreu.—R. Surinyach: quedarà servit.—J. Bta. Alemany Borrás; Amadeo Bertran; Lambert Escaler; C. Fons; Ll. Guizan; Pep Garréta; Ramonet R.; P. Rovellat y J. Conangla Fontanilles, anirà tot ó part de lo que han enviat.

Lo demès que s' ha rebut no serveix.

AVIS

Tots los senyors que vulguin la comedia LA TORNABODA encuadernada, poden desde avuy passar á verificar lo cambi en nostra Administració: Cabras, 13, 2.^{on}, 1.ª Entregant tots los folletins, (en bon estat), y la quantitat de quinze céntims de pessèta, rebrán al acte, l' exemplar de LA TORNABODA encuadernat ab sas corresponents cubertas.

Las cubertas soltas valen cinch céntims.

Barcelona—Imp. Alsina y Clós, Muntaner, 10.

Una trena

PER

dos caps

